

מסכת חלה

פרק ב משנה ז

שעור החלה, אחד מעשרים וארבעה. העושה עסה לעצמו,
והעושה למשתה בנו, אחד מעשרים וארבעה. נחתום שהוא
עושה למכר בשוק, וכן האשה שהיא עושה למכר בשוק, אחד
מארבעים ושמנה. נטמאת עסטה שוגגת או אנוסה, אחד
מארבעים ושמנה. נטמאת מזידה, אחד מעשרים וארבעה, כדי
שלא יהא חוטא נשכר: